
ELS CATALANS VOLEN TRENCAR ESPANYA!!!

Autor:

Data de publicació: 25-01-2019

Bé, repassem aquells que han trencat Espanya aviam si hi ha algun català... es detallen 9 personatges (amb els fets més destacats) contra els 5 inicialment proposats en el manifest original:

1er.-Felip II, nascut a Valladolid, que el 1571 va deixar que Uluj Ali, el cristià renegat que fou escarceller de "Cervantes" a Alger, teòricament derrotat a Lepant i mort als 87 anys, recuperés per sempre (al seu retorn de Lepant), la Goleta i el Fort de l'Estany a Tunísia, conquerits pel seu pare Carles V (ambdós amb nom català: "Gola petita" i "Fort amb un gran estany d'aigua"). Disset anys més tard, l'agost de 1588 va acabar de perdre els drets que tenia sobre el Regne Unit i les seves colònies, com a rei "Iures Uxoris" d'Anglaterra al haver estat casat amb la Reina -legal successora d'Eduard VI-, Maria Tudor, cosina del seu pare Carles V i filla d'Enric VIII, entre 1554 i 1558 i haver-la succeït Isabel I "de forma il·legal per als catòlics" (i en discussió amb les germanes de Jane Grey i Maria Estuard), ja que era bastarda i a més a més no va complir la condició imposada per Maria per succeir-la en el tron: "conservar Anglaterra dins del catolicisme". El 1587, gràcies als sagnants abusos del duc d'Alba (avant-passat de les "Cayetanas"), ja havia cedit les Set Províncies Unides del Nord (actual Holanda), en benefici de Maurici de Nassau, que va comportar la pèrdua de totes les colònies a Amèrica del Nord, Amèrica del Sud, al Carib i al Pacífic (entre altres, Formosa i Austràlia de l'Esperit Sant en l'anomenat "Llac espanyol" fins a aquell moment), que van passar a pertànyer als holandesos pel fet d'haver deixat de ser súbdits d'Espanya.

ELS CATALANS VOLEN TRENCAR ESPANYA!!!

Bé, repassem aquells que han trencat Espanya "de manera palesa, en el passat" aviam si hi ha algun català... es detallen 9 personatges (amb els fets més destacats) contra els 5 inicialment proposats en el manifest original:

1er.-Felip II, (1er de Catalunya) nascut a Valladolid, que el 1571 va deixar que Uluj Ali, el cristià renegat que fou escarceller de "Cervantes" a Alger, teòricament derrotat a Lepant i mort als 87 anys, recuperés per sempre (al seu retorn de Lepant), la Goleta i el Fort de l'Estany a Tunísia, conquerits pel seu pare Carles V (ambdós amb nom català: "Gola petita" i "Fort amb un gran estany d'aigua"). Disset anys més tard, en ser derrotat l'agost de 1588 va acabar de perdre els drets que tenia sobre el Regne Unit i les seves colònies, com a rei "Iures Uxoris" d'Anglaterra al haver estat casat amb la Reina -legal successora d'Eduard VI-, Maria Tudor, cosina del seu pare Carles V i filla d'Enric VIII, entre 1554 i 1558 i haver-la succeït Elizabeth I "de forma il·legal per als catòlics", ja que era bastarda i a més a més no va complir la condició imposada per Maria per succeir-la en el tron: "conservar Anglaterra dins del catolicisme", fet que fou esgrimit per Felip al reclamar el dret al tron d'Anglaterra, i defensat pels catalans del principat i de Nàpols que van morir en la fallida invasió. El tron, el disputaven també les germanes de Jane Grey i Maria Estuard, el dret de la darrera confirmat per Elizabeth I quan li va tallar el coll i va nomenar el seu fill com Jaume I d'Anglaterra, Irlanda i Escòcia. També el 1587, gràcies als sagnants abusos del duc d'Alba (avant-passat de les "Cayetanas"), ja havia cedit les Set Províncies Unides del Nord (actual Holanda), en benefici de Maurici de Nassau, que va comportar la pèrdua de totes les colònies a Amèrica del Nord, Amèrica del Sud, al Carib i al Pacífic (entre altres, Formosa i Austràlia de l'Esperit Sant en l'anomenat "Llac espanyol" fins a aquell moment), que van passar a pertànyer als holandesos pel fet d'haver deixat de ser súbdits d'Espanya.

2ón.-Felip IV, també nascut a Valladolid, que va reconèixer la independència definitiva dels Països Baixos el 1648, que va permetre a Portugal independitzar-se i va donar a França el Rosselló, la Cerdanya i el Conflent (la Catalunya Nord), tot de la mà del Comte-duc d'Olivares fill, nascut a Roma. Per cert, els "segadors" no devien estar tant errats, quan, uns anys més tard, el 1643, el Comte-duc (causant de la revolta) fou destituït per malversació, com el seu protector i valedor, el Duc de Lerma, qui l'havia col·locat com ajudant del príncep el 1614, i que va haver de posar-se la Pòrpora

Cardenalícia per poder escapar de la Justícia Reial, així ho diu la dita popular castellana: "Para no morir ahorcado, el mayor ladrón de España, se vistió de colorado" ("dime con quien andas y te diré quien eres")...

3r.- Felip V, natural de Paris, que va regalar als anglesos a Utrecht, Menorca, Gibraltar, part de la Guaiana anglesa i el dret de comerciar amb esclaus a tota l'Amèrica espanyola - això implicava esclaus en el viatge d'anada, i mercaderies a la tornada, tots els altres països havien de passar per la duana, els anglesos no - ("generós Felip") Donant d'aquesta manera a l'Anglaterra de la Reina Anna "el poder marítim que encara no tenia", amb totes les conseqüències. (És lògic doncs - i de llei - que els anglesos no vulguin tornar Gibraltar, de fer-ho Espanya hauria de tornar Catalunya o almenys els seus furs, ja va tenir prou sort Carles III en poder recuperar Menorca!).

Referent a això del "poder marítim" la meua opinió l'he pogut contrastar amb bastants historiadors fins i tot anglosaxons que li donen suport. Si els anglesos van poder arribar a entonar el: "Oh Britannia, Britannia rules the waves ..." va ser gràcies al tractat d'Utrecht, és a dir, gràcies a Felip V!.

La seva "generositat" no va acabar aquí, va cedir l'Europa espanyola a l'Emperador-Arxiduc Carles, qui el 1713 va trair a Catalunya a Utrecht, deixant-la sola sense enviar les seves tropes austríaques a defensar Barcelona i quedant-se el que quedava de l'Espanya extra-ibèrica en els Països Baixos (Bèlgica, Luxemburg i part d'Holanda), el Franc Comtat, el Milanesat (Carles V - Pavia), Sardenya, el regne de Nàpols, apart d'alguns territoris a Amèrica (la Guaiana francesa a Lluís XIV per les tropes prestades), i Sicília a la casa de Saboya- "Espanya pot donar les gràcies a Felip V".

Espanya té més dret a reclamar la sobirania sobre Malta i Gozzo (que no es van incloure en el tractat d'Utrecht), que sobre Gibraltar, ja que han passat 86 anys menys des de que es les va ocupar Nelson i no es va cedir la sobirania en cap tractat, com en el cas de Gibraltar (Felip V havia perdut la guerra amb el seu avi, cedint la seva sobirania, a Utrecht, juntament amb Menorca i totes les Espanyes extra-ibèriques a Europa).

4rt.- Carles III, que va regalar el Regne de Nàpols i Sicília (aconseguit amb les intrigues de la seva mare Isabel Farnese segona esposa de Felip V) al seu fill nascut de la unió amb Amàlia de Saxònia, Ferran I de les Dues Sicílies, creant el casal Borbó Dues Sicílies, impeding així el retorn de Nàpols i Sicília a la Corona espanyola.

5è.-Carles IV, natural de El Escorial, el 1808 va cedir les Espanyes i les seves colònies a Napoleó el 5 de maig de 1808, qui finalment va designar com a nou rei d'Espanya al seu germà Josep. El 1807 es va signar el Tractat de Fontainebleau, amb el repartiment de Portugal entre França i Espanya, cedint el dret de pas per Espanya a les tropes franceses encarregades de la seva ocupació.

Sempre s'ha explicat que Napoleó va enganyar a Carles IV dient-li que deixés passar a les seves tropes per ocupar Portugal i que després l'hi repartirien ... Tinguem una mica de sentit comú, creure això, és tractar els oficials i caps de la meitat sud-est d'Espanya de subnormals!.

Que un coronel d'un regiment de Salamanca li diguessin que per allà anaven a Portugal, té certa lògica, fins i tot, també és lògic, dir-ho als de Madrid, Saragossa, Cadis ... Però que als caps dels regiments de València, Alacant, Múrcia, Almeria, Jaén, Granada ..., se'ls digués que per anar a Portugal calia de passar per la seva caserna, i ells s'ho creguessin, això ja és un conte de fades!. Se'ls va donar la consigna sense condicions: Deixeu entrar els francesos! i punt!.

No cal jutjar, si en aquell moment aquesta era una decisió assenyada (el més segur és que Napoleó hagués ocupat tota la península per la força), l'únic que faig és denunciar la tergiversació de la història, la mentida que intenta justificar els actes d'un rei, com tantes altres que s'han explicat ...

6è.- Ferran VII, natural de El Escorial, va perdre totes les colònies d'Amèrica, amb uns criolls motivats en gran part per haver reinstaurat Ferran l'absolutisme; (En el cas de Tahití al Pacífic -coneguda com l'Illa d'Amat-, va manar a les forces espanyoles que abandonessin els assentaments cedint-la als francesos), i .. al cap de tres anys de la Pepa, va fer venir al seu amic el duc d'Angoulême (al què havia conegut en la seva "captivitat") amb els cent mil fills de Sant Lluís ... per restablir la monarquia absoluta.. "Amb el que havia costat fer-los fora! Una altra vegada tropes franceses decidint el futur de la península". Ja sabeu l'acudit català.. "la culpa de tot la té el timbaler del Bruch", perquè si en comptes de tocar el tambor s'hagués tocat els xxx, ara seriem part de l'Estat Espanyol"..

7è.- Alfons XIII, natural de Madrid, que juntament amb la seva mare va perdre Cuba, Puerto Rico i Filipines (+ Guam, les illes Palau, les Carolines, les Marshal, les Mariannes, etc ..) ..

8è. Francisco Franco, natural del Ferrol, A Corunya, que va regalar el Nord del Marroc als magribins com a pagament

per haver-lo ajudat a enderrocar el govern legal de la II República, acabant per donar la independència a Sidi Ifni i a la Guinea Espanyola (a part del territori venut a les bases americanes).

9è-Adolfo Suárez, natural de Cebreros, Àvila, que va abandonar a la seva sort la província del Sahara espanyol sense fer cas a la comunitat internacional, obligant als saharauís espanyols a exiliar-se enmig del desert del Sàhara, com a refugiats d'Algèria.

Reviseu-ho bé!!!! aviam si hi ha algun català!

[6:07, 9/8/2020] Manel

Pel que fa als drets de Felip al tron d'Anglaterra, en aquest cas sí que cal ser llicenciat en dret per poder opinar sobre el tema, o bé es pot "simplement abraçar l'opinió dels anglesos" dient que el dret es va acabar el 1558, sense tenir en compte què hi va haver molts catalans del Principat i de Nàpols que van morir a la fallida invasió defensant els drets de Felip al tron d'Anglaterra (Hug de Montcada, la Girona, la Juliana de Mataró, etc.), jo com que sóc un sentimental, defenso el que ells van defensar i pel que van morir. -dins l'article explico quins eren els litigants, el com i el quan-

Troballa del Cesc Garrido:

Campanya de l'Armada Invencible, el 1588. Tot i que els llibres d'història no hi reconeixen la participació catalana, els arxius secrets Venècia-Anglaterra donats a conèixer al públic diuen el contrari:

« "... L'anglès (Drake), a part de la crema de les naus catalanes, a bord dels quals es van perdre cinquanta mil corones, va capturar un vaixell pertanyent al senyor Pedro de Valdez, amb quatre-cents cinquanta espanyols a bord, i una gran quantitat d'artilleria de campanya que havia estat utilitzada com a llast..."[75]

<https://www.british-history.ac.uk/cal-state-papers/venice/vol8/pp372-382#highlight-first>

He comprat un llibre i he fet alguns articles com a documentació del que defenso:

https://ca.wikipedia.org/wiki/Llei_de_les_noces_de_Maria_Tudor

<https://ca.wikipedia.org/wiki/Correg%C3%A8ncia>

https://ca.wikipedia.org/wiki/La_Girona

[https://ca.wikipedia.org/wiki/La_Juliana_\(1570\)](https://ca.wikipedia.org/wiki/La_Juliana_(1570))

https://www.amazon.es/gp/product/B00Y9HIMJ6/ref=ppx_yo_dt_b_d_asin_title_o00?ie=UTF8&psc=1